

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἱερεὺς τις ἐκέρυττε ποτὲ ἐνώπιον Ἰγδοῦ ἀρχηγοῦ φοβεροῦ εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. «Τί, εἶπεν,» ἐκπληκτος, «τί λόγια εἶναι αὐτὰ περὶ τῶν νεκρῶν; Οἱ νεκροὶ ἐγείρονται;» «Ναί,» εἶπεν ὁ ἱερεὺς, «πάντες οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται.» «Καὶ ὁ πατήρ μου λοιπὸν θέλει ἐγερθῆ.» «Ναί,» εἶπεν ὁ ἱερεὺς. «Πάντες οἱ ἐν μάχαις φονευθέντες θέλουσι ἐγερθῆ.» «Ναί,» ἀπήντησεν ὁ ἱερεὺς. «Πάντες οἱ φονευθέντες καὶ καταβρωθέντες ὑπὸ λεόντων, τίγρεων καὶ κροκοδείλων θέλουσι ἀναστῆθῆ;» «Ναί, καὶ θέλουσι κρηθῆ.» «Ἀκούσατε,» ἐβόησεν ὁ ἀρχηγός· στρεφόμενος πρὸς τοὺς πολεμιστὰς, «σεῖς φρόνιμοι ἄνθρωποι, ἤκουσαν ποτὲ τὰ ὦτα σας τοιαύτην εἰδήσιν ὡς αὐτήν.» «Οὐδέποτε,» ἀπήντησαν ἐκεῖνοί. Ὁ ἀρχηγός τότε ἐστράφη πρὸς τὸν ἱερέα καὶ εἶπε, «Πάτερ σὲ ἀγαπῶ πολὺ ἀλλ' οἱ λόγοι σου περὶ ἀναστάσεως εἶναι παραπολὺ μεγάλοι δι' ἐμέ. Δὲν ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω περὶ ἀναστάσεως πάλιν τῶν νεκρῶν. Οἱ νεκροὶ δὲν δύνανται ν' ἀναστῆθῶσι· οὐδέποτε θέλουσι ἀναστῆ.» «Καὶ διατί,» εἶπεν ὁ ἱερεὺς. «Ἐφόνευσά τοὺς χιλίους μου· θέλουσι οὗτοι ἀναστῆθῆ.» Ἦ σκέψις μόνον τὸν κατετάραττεν. Εἶναι μεγάλη καὶ φοβερὰ σκέψις ὅτι θέλομεν ἐντύχει πάλιν πᾶσιν ἐκεῖνοις τοὺς ὁποίους παρημελήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἢ κατεστρέψαμεν.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Α'.

Αἱ ἀρχαιόταται ὑψηλαὶ σχολαὶ δὲν καθιδρόθησαν διὰ τὴν ἡγεμονίαν ἢ κυβερνήσειν, ἀλλ' ἐσχηματίζοντο αὐτόματοι. Ἐν εἰς πόλιν τινα μετέβαινεν ἐπιφανὴς διδάσκαλος, παρηκολούθουν αὐτὸν πολλοὶ μαθηταὶ ἐκ ταύτης δὲ τῆς σχέσεως ἐγεννᾶτο ἀκαλοῦθος ἀλληλοδιάδοχος σειρὰ διδασκάλων. Κατὰ τὸν μεσαιῶνα, ὁπότε ἦσαν ὀλίγα καὶ δυσεύρετα τὰ βιβλία καὶ ἐπομένως ἡ προφορικὴ διδασκαλία ἦτο σχεδὸν τὸ

μόνον μέσον πολυμαθείας, ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν Πανεπιστημίων ἦτο μείζων ἢ σήμερον, καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ὀλίγα, ὑψηλότερον καὶ εὐρύτερον τὸ κλῆρος αὐτῶν. Ἐσπούδαζον τότε πλείονα καιρὸν ἢ σήμερον, πολλοὶ δὲ τῶν τελειοφοίτων ἕνεκα τῆς ὥριμου αὐτῶν ἡλικίας ἔφερον τὸν βαθμὸν καὶ τὰ ἀξιώματα αὐτῶν μετὰ πλείονος ὑπολήψεως, ἢ οἱ σπουδασταὶ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Β'.

Αἱ πόλεις ἐν αἷς πρῶτον συνέστησαν Πανεπιστήμια ἦσαν τὸ Σάλερνον, οἱ Παρίσιοι καὶ ἡ Βοωνία. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πόλει ὑπῆρχε σχολὴ ἱατρικῆς, ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολὴ θεολογίας καὶ φιλοσοφίας καὶ ἐν Βοωνίᾳ σχολὴ νομικῆς. Διότι κατ' ἀρχὰς δὲν ἐδιδάσκοντο πᾶσαι αἱ ἐπιστήμαι ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ παιδευτηρίῳ, ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν τὸ δὲ ὄνομα Πανεπιστήμιον (universitas) δὲν ἐνόουν τότε ὡς σημαίνον σχολὴν πάντων τῶν μαθημάτων, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς σχολὴν τελειοποιούσαν εἰς ὕψιστον βαθμὸν τὸν ἐν αὐτῇ φοιτῶντα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ κατὰ τὰς ἑκατονταετηρίδας τοῦ μεσαιῶνος συνήθης ἔκφρασις γενικῆ ἢ σπουδῆ ἀναφέρεται μόνον εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς ἐνεργείας τοῦ παιδευτηρίου καὶ οὐχὶ εἰς πᾶσαι τὰς ἐπιστήμας. Ἐκ τῶν τριῶν δὲ τούτων πρώτων πανεπιστημίων τὰ τελευταῖα δύο ἤσκησαν μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς Εὐρώπης καὶ ἐχρησίμευσαν ὡς πρότυπα καὶ παραδείγματα εἰς πολυάριθμα μεταγενέστερα πανεπιστήμια. Τὸ τῶν Παρισίων ἐγένετο παράδειγμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ πανεπιστήμια τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας ἐσχηματίσθησαν κατὰ μίμησιν τοῦ τῆς Βοωνίας.

Γ'.

Τὸ ἔτος τῆς συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βοωνίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ ἀκριβῶς, καθὼς οὐδὲ τῶν ἐτέρων δύο. Οἱ Ῥωμαῖκοὶ νόμοι δὲν

ΑΘΗΝΑ

Αντιγραφή τῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνᾶς τῆς ΧΡΥΣΕΛΕΦΑΝΤΙΝΗΣ εἶναι ἔργον Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς καὶ χρόνων καθ' οὓς ἡ τέχνη ἐξέπεσε· ἔχον ὕψος ἑνὸς μέτρον καὶ πέντε ἑκατοστῶν ἀπὸ τῆς βάρους· ἐρ' ἢς κείται· τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο ἦτο κεχρωματισμένον ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς σωζομένης κτερίνης βαφῆς

ἐπὶ τῆς κόμης κυανῆς δὲ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐν οἷς καὶ εὐσθρά ἦτις καὶ ἐπὶ τῶν ὀφρύων τοῦ Γοργονίου εὐρίσκεται. Εὐτυχῶς ἐντελῶς ἀκέραιον διεσώθη τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο· μόνον ἐλλείπει ἡ τῆς Νίκης κεραλή τὴν ὁποίαν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κρατεῖ ἡ Ἀθηνᾶ.

Ἡ Μαρία πρὶν ἀρχίστη
Νὰ πηγαίνη 'ς τὸ σχολεῖο
Ὅταν ἦτανε ἡ ὥρα
Τὰ παιγνίδια τῆς ν' ἀφήσῃ
Εἰς τὸ Πλάι τῆς μαμᾶς τῆς
Μὲ μεγάλη προσοχὴ

Τί χαρὰ εἰς τὴ μητέρα
Ὅταν κάθεται μαζὺ
Καὶ διαβάζει τὸ παιδί τῆς
Κάθε βράδυ, κάθε ἡμέρα.
Τὸ βιβλίον ὅποιος ἀφίνει
Καὶ τῆς τρέλλαις κυνηγᾷ

Η ΚΑΛΗ ΜΗΤΕΡΑ

Ἐκαθότανε ν' ἀκούσῃ
Τὸ ἑρπύριο μάθημά τῆς.
Πόσα πράγματα μαθαίνει
Τὰ βιβλία ὅποιος κυττᾷ
Καὶ μὲ τί σπουδαῖο φίλον
Ὁ καιρὸς δὲ διαβαίνει,

Ὅποιος γράμματα δὲν θέλει
Καὶ ἀλλοῦ ὁ νοῦς του κλίνει,
Δυστυχῆς 'ς τὴ γῆ θὰ ζήσῃ,
Γιατὶ γράμματα καλὰ
Εἰς τὸν κόσμον ὅποιος δὲν ξέρει
Κοινὸς ἂ θρωπὸς θὰ εἴσῃ.

— Ν. ΙΓΓΑΕΣΗΣ.

ΟΙ ΜΟΓΓΟΛΟΙ

Εκ των ύψηλων οροπεδίων της Ασίας, άτινα κείνται πρὸς μεσημβρίαν μὲν τῆς Σιβηρίας, πρὸς βορρᾶν δὲ καὶ δυσμᾶς τῆς Σινικῆς, ἐξῆλθον κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην ἑκατονταετηρίδα αἱ τῶν Οὐνῶν συγγενικαὶ φυλαὶ τῶν Μογγόλων, δεινὴν καταστροφὴν ἐπενεγκούσαι εἰς πολλὰς χώρας τῆς Ασίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Ἀρχηγὸς τοῦ παγκοσμίου τούτου κλύδωνος ἦτο ὁ φοβερὸς Τσιγγισχάνης. Τὸ πρότερον αὐτοῦ ὄνομα ἦτο Τεμουδεσχίν, ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ἡγεμὼν Μογγολικῆς φυλῆς ὑποκειμένης τῇ Σινικῇ, αὐτὸς δὲ ἐγεννήθη τῷ 1154. Ὅτε ἀπεβίωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ἔτι πέντης, καὶ οἱ ὑπήκοοι περιφρονούντες αὐτὸν ἐκήρυξαν ἀποστασίαν στεγθεύσαν δι' ἐπιτυχίαν· ὁ Τσιγγισχάνης ἠναγκάσθη νὰ γεινῆ φυγᾶς. Ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου ἤξανε εἰς αὐτὸν ἡ ἡλικία καὶ ἡ τόλμη καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο ἡγεμὼν πολυπληθῶν πολεμιστῶν. Ἐν μεγάλῃ ὁμηγύρῃ συγκροτηθεὶς τῷ 1206 εἰς τὴν πόλιν Καρακόρον (ἢ ἡ θέσις δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἀκριβῶς), ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν λαὸν εἰς Σχαμάν (προφήτης) καὶ ἐδιηγῆθη ὅτι εἶδεν οὐράμιον ἀποκάλυψιν, καθ' ἣν ὁ Τεμουδεσχίν εἶναι προωρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ ἀρξῆ σύμπαντος τοῦ κόσμου καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὀνομάζωται αὐτὸν ἐφεξῆς Τσιγγισχάνην, ἧτοι μέγιστον Χάνην. Ὁ Τεμουδεσχίν ἐφάνη πρόθυμος νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεθουσίασε τὰ στίφη του πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ. Ἐπαρτίσθη λοιπὸν νὰ ὑποτάξῃ τὸν κόσμον ἀνθρώπος, ὅστις, καθὼς πάντες οἱ ὀμόφυλοι αὐτοῦ, ἠγνοεῖ καὶ αὐτὴν τὴν ἀπλὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, καὶ ἐξετίναξε τὰ ἄγρια στίφη του ἐκ τῆς Μογγολίας. Πρῶτον μὲν εἰσέβαλεν εἰς τὴν νότιον Σινικὴν, ἐκρήμνισε τὴν βασιλεύουσαν φυλὴν τῶν Νιούσων καὶ ὑπέταξεν εἰς ἐαυτὸν τὴν χώραν. Μετὰ ταῦτα ἐξεστράτευεν ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου τῶν Κωβαρεσιμίων, ἡγεμονεύοντος ἀπὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης μέχρι τῆς Ἰνδικῆς. Ὁ φόβος Μογγόλων τινῶν ἐμπόρων ἐκλήφθη κτασκόπων παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὸν πόλεμον τούτον, τὸν ὀλεθριώτατον ἐξ ὅλων τῶν πολέμων τοῦ κόσμου, καθ' ὃν οἱ Κωβαρέτιμοι ὑπέστησαν παντελῆ ἧτταν. Πολλοὶ μὲν τῶν ἀκμαζουσῶν πόλεων μετεβλήθησαν εἰς ἄμορρον σωρὸν ἐριπίων, ἐκ δὲ τῶν κατοικῶν ἄλλοι μὲν ἐφρονεύθησαν καὶ ἄλλοι ἀπήχθησαν εἰς δουλείαν. Εἰς τὴν Βουχάραν, καθέδραν τῆς Μωαμεθανικῆς παιδείας, τὰ βιβλία κατεκάησαν, οἱ δὲ αὐτοὶ κατοικοῦντες σοφοὶ διεπεράσθησαν ἐν στόματι μαχαίρας. Οὐδεὶς τῶν βερβερῶν κατακτητῶν ἐφάνη σκληρότερος καὶ ὀμώτερος τοῦ Μογγόλου νικητοῦ. Ἡ συμπάθεια ἐλογίζετο ἀδικήμα. Ὅτε ὁ Τούλες, υἱὸς τοῦ Τσιγγισχάνου, οἰκτῶ καμφοθεὶς, ἀπηγόρευσε τὴν γενικὴν σφαγὴν τῶν κατοικῶν τῆς Ἐράτης, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὀργίλως ὁ πατὴρ: «Ἄλλοτε ἀνευ ῥητῆς προσταγῆς μου νὰ μὴ δείξῃς ἡμεράτητα εἰς αὐδεμῶς πόλεως κατοίκους· ἡ συμπάθεια εὐρίσκεται μόνον εἰς ἀδυνάτους καρδίαν». Τούτχες, ἕτερος υἱὸς τοῦ Τσιγγισχάνου, ὤρμησεν εἰς τὰς τοῦ Εὐξείνου βορείους χώρας, ἐπολέμησε τοὺς παρὰ τὸν Τάναιν κατοικοῦντας Μολυβεζούς, καὶ ὅτε πρὸς βοήθειαν αὐτῶν προσέδραμον οἱ Ῥώσοι ἡγεμόνες, κατετρόπωσε καὶ τούτους ἐν μεγάλῃ καὶ φονικωτάτῃ μάχῃ συγκροτηθεὶς ἐν ἔτει 1224 παρὰ τὸν Κάλκαν ποταμὸν. Φόβος καὶ τρόμος ἐκυρίευσεν τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν! Ἀλλ' ἐνῶ ὁ τοῦ κόσμου ὀλετῆρ Τσιγγισχάνης ἐτοιμάζετο νὰ στρέψῃ τὰ νικηφόρα αὐτοῦ ὄπλα δυτικώτερον ἀπεβίωσεν αἰφνης τῷ 1227.

Μέγας Χάνης ἀνηγορεύθη ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ υἱὸς Ὀκτάις, ὅστις προήγαγε τὰς δορικτησίας. Τοῦ προμνημονευθέντος Τούσχι ὁ υἱὸς Βατούς, ὑπέταξεν εὐκόλως τὴν διηρημένην καὶ ἐπομένως ἀσθενῆ Ῥωσίαν. Ἐπειτὰ ἐπλημύρησαν οἱ Μογγόλοι τὴν Πολωνίαν, ἧτις ἐπίσης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντισταθῇ καθὼς καὶ ἡ Ῥωσία. Ἀπὸ δὲ κατηρήμωσαν τὴν Πολωνίαν διεπέρασαν τὸν Ὀδέραν, ἐπυρπόλησαν τὴν Βριολαβίαν καὶ ἀντεπαρετάχθησαν εἰς τὸν δούκα τῆς κάτω Σιλεσίας Ἐρρίκον τὸν Εὐσεβῆ. Ἡ περίφημος αὕτη μάχη συνεκράθη τῇ 9 Ἀπριλίου 1241 εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Βαλστατ παρὰ τὴν πόλιν Λιγνίτιον. Οἱ Τάταροι (οὕτως ὀνομάζοντο ἐν Εὐρώπῃ τότε οἱ Μογγόλοι) οἵτινες ἦσαν τετραπλάσιοι τῶν χριστιανῶν ἐνίκησαν. Ὁ δούξ Ἐρρίκος ἀπέθανεν θάνατον εὐγενῆ καὶ ἡρωϊκὸν ὑπερασπιζόμενος τὴν πατρίδα του, καὶ οὐχὶ ματαίως, ἐπεὶδὴ οἱ νικηταὶ ὑπέστησαν τσοαύτας ζημίας, ὅστε κατέλιπον τὸν σκοπὸν αὐτῶν νὰ προχωρήσωσιν περαιτέρω εἰς τὴν Δύσιν· ἀλλ' ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Σιλεσίας καὶ οὕτως ἡ Γερμανία ἀπηλλάγη τοῦ φοβεροῦ ὀλέθρου. Δεινὰ ὄμως μεγάλη ὑπέστη ἡ Οὐγγαρία, ὅπου εἰσέπεσαν πλήθη Τατάρων. Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἐβασανίζοντο καὶ ἐφρονεύοντο ἀπανθρωπότετα. Τὰ Μογγολικὰ παιδιὰ ἔλαβον παρὰ τῶν μητέρων αὐτῶν ῥόπαλα διὰ νὰ φονεύωσι τὰ αἰχμάλωτα παιδιὰ τῶν Οὐγγρων. Ὅτε δὲ τὸ μέγιστον μέρος τῆς χώρας μετεβλήθη εἰς ἔρημον ἐπέπεσε λιμὸς φοβερός ἐξ οὗ οἱ Μογγόλοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἀλλὰ πολὺς παρήλθε χρόνος πρὶν ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ Οὐγγαρίαν ἡ προτέρα καλλιέργεια. Μέγας τρόμος κατέλαβε σύμπαντα τὴν Εὐρώπην ἐκ τῆς φήμης τῶν δεινῶν τούτων, ὁ Πάππας δὲ καὶ οἱ πρωτεύοντες τῶν τότε βιαιῶν τῆς Εὐρώπης ἔρριπτον κατ' ἀλλήλων τὴν αἰτίαν ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ χριτιανικοῦ ὀνόματος. Ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἤξανε ὀλονέν ἡ τερατώδης τῶν Μογγόλων κυριαρχία. Οὐλακούς, ἕγγονος τοῦ Τσιγγισχάνου, ἐκυρίευσεν τῷ 1258 τὸ Βαγδάτιον, ὅπου λέγεται ὅτι ἐθανατώθησαν 200,000 ἀνθρώπων καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ Μοσασέμος, τῶν Καλιφῶν ὁ πεντακοστὸς ἕκτος καὶ τελευταῖος. Οὕτω κατεστράφη τὸ Καλιφάτον τοῦ Βαγδατίου, ὅπερ εἶχε ποτὲ ἀρξῆ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέχρι τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάσσης. Μετὰ ταῦτα ἐκυρίεθησαν ἡ μεσημβρινὴ Σινικὴ, ἡ Θιβητία καὶ ἄλλαι χώραι. Τὸ ἀπέραντον βασίλειον τῶν Μογγόλων ὑπέστη

τὴν τύχην πάντων τῶν ἀπὸ νομαδικῶν δορικτησιῶν θεμελιωθέντων βασιλείων. Διηρέθη μετὰ τινὰς γενεὰς ἀνθρώπων εἰς τέσσαρα Χανάτα. Κίναν, Ἰρὰν (Περσίαν), Λεσεγκάτην (Βουχάραν), Καπτεσχάκαν (πρὸς βορρᾶν τῆς Κασπίας θαλάσσης, μεταξύ Βόλγα καὶ Ἰαίκα). Τὸ τελευταῖον Χανάτον ἐξουσίασε τὴν Ῥωσίαν ἑκατονταετηρίδας τινὰς. Ἀλλὰ καὶ τούτο καὶ τὰ ἄλλα Χανάτα ἐξέλιπον ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου, ἀπλῆ μόνον ἱστορικὴ ἀνάμνησις παραμείναντα.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

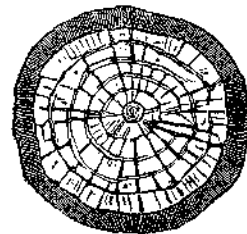
ΜΕΡΟΣ Α' — ΦΥΤΑ ΚΕΦ. ΚΑ'

Τὸ ξύλον ἐν τοῖς δένδροις.

Ἰσῶ; ἐφάνη παράδοξον τὸ ῥηθὲν ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ ὅτι ὁ φλοιὸς ἀποτελεῖ τὸ ξύλον εἶναι ὅμως ἀληθές. Κατ' ἔτος ὁ ζῶν ἐσώτερος φλοιὸς ἐργάζεται καὶ κατασκευάζει στρώμα ξύλου ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ χυμοῦ. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται κατὰ τὸ ἔτος· τὸν χειμῶνα οὐδὲν γίνεται τὸ ξύλον τὸ δένδρον τότε κομμάται.

Ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης τοῦ φλοιοῦ προέρχεται καὶ ἡ αὐξησις τοῦ δένδρου κατ' ἔτος· νέον στρώμα ξύλου σχηματίζεται διὰ ταύτης ἐπὶ πάσης τῆς ἐπιφανείας τοῦ κορμοῦ, καὶ μέχρι τῶν ἄκρων τῶν κλάδων αὐτοῦ.

Τὰ διάφορα στρώματα ξύλου τὰ κατασκευαζόμενα μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐτῶν πολλάκις διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων τοῦτο φαίνεται ὅταν ἐκκοπῆ κλάδος τις καὶ διὰ τοῦ πρίνου χωρισθῇ. Πολλάκις εἰσι τῶτον διακεκομμένα ὅστε δυνάμεθα νὰ τὰ ἀριθμήσωμεν, οὕτω δὲ νὰ εἰπωμεν ἀκριβῶς πῶσα ἔτη ἔχει τὸ δένδρον. Ἐνταῦθα παρατίθεμεν τὴν πρῶτον μὲν ἐπιφάνειαν ὀριζοντείας κεκομμένου κορμοῦ.

Ἐκ ταύτης φαίνεται ὅτι οἱ δακτύλιοι τοῦ ξύλου εἰσι λίαν σαφῶς ἐμφανεῖς.

Τὸ ξυλῶδες μέρος τοῦ κορμοῦ καὶ οἱ κλάδοι εἰσι πλήρεις μικρῶν σωλήνων διὰ τῶν σωλήνων τούτων ὁ χυμὸς ἀνέρχεται ἐκ τῶν ριζῶν καὶ φθάνει μέχρι τῶν φύλ-

λων. Τοιοῦτοτρόπως φθάνει μέχρις αὐτῶν τῶν ἄκρων μέχρι τῶν κορυφῶν τοῦ ὑψηλοτέρου τῶν δένδρων. Εἶναι ἀξιοθαύμαστον λίαν, πῶς ὁ χυμὸς ἀνέρχεται εἰς τοσοῦτον μεγάλῃν ἀπόστασιν διὰ τῶν σωλήνων. Εἰς μόνον εἶναι ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁ ἀνθρώπος δύναται νὰ ὑψώη τὸ ὕδωρ τοσοῦτον ὑψηλὰ διὰ σωλήνων. Τοῦτο δύναται νὰ πράξῃ δι' ἀντλίας ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει ἐν τοῖς δένδροις· οὐδὲν εὐρίσκουμεν ἢ τοὺς σωλήνας ἀνερχομένους ἀπὸ τῶν ριζῶν μέχρι τῶν φύλλων· καὶ ὁ χυμὸς χύνεται δι' αὐτῶν ἰσχύως πρὸς τὰ ἄνω ἀδιακόπως.

Ἐν μεγάλῳ δένδρῳ ὑπάρχει πληθὺς τῶν σωλήνων τούτων ἐν τῷ ξύλῳ· ὅταν δὲ θεωρῆτε τὸν τεράστιον κορμὸν, σκεφθῆτε ὅποια πληθὺς χυμοῦ ἀνέρχεται δι' αὐτοῦ ἀδιακόπως ὅπως διατηρῆ πάντα τὰ φύλλα χλοερά καὶ πράσινα. Ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ τὸν ἰδωμεν ὅλον ἐντὸς ἐνὸς μόνου σωλήνος θὰ ἦτο ἀληθῆς ῥύαξ.

Ἐὰν παρατηρήσητε τὴν ἐπιφάνειαν ὀριζοντείας κεκομμένου κορμοῦ θέλετε ἰδεῖν ὅτι δύο εἶδη ξύλων ὑπάρχουσιν. Τὸ ἐν τῷ κέντρῳ ξύλον εἶναι διάφορον τοῦ περι αὐτό· καλεῖται ἡ καρδία τοῦ ξύλου· οἱ σωλήνες ἐν αὐτῷ εἰσι περραγμένοι, καὶ οὐδὲν δύναται ν' ἀνέλθῃ χυμὸς δι' αὐτοῦ. Οἱ διὰ τὸν χυμὸν σωλήνες εἰσι ἀνοικτοὶ μόνον εἰς τὸ νεώτατον μέρος τοῦ ξύλου.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Μέσα αυγκοινωνίας.

Αἱ νῆσοι τῆς Ἰαπωνίας εἰσι μακρᾶι καὶ στεναί. Ἄν ὑπάρχει σημεῖον ἐν τῷ κέντρῳ τῶν μεγαλειτέρων ἐξ αὐτῶν ἀπέχον πλείοτερον τῶν 100 μιλίων ἐκ τῆς παραλίας. Εὐθνήθ ὄθεν διὰ θαλάσσης συγκοινωνία πανταχοῦ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Ἐπὶ τῶν κατακλυζομένων πεδιάδων τῶν ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν παραλιῶν, ὑπάρχει ἐκτεταμένον σύστημα διωρύγων. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις, δὲν ἐπῆρχον ὁδοὶ ἀξιαὶ τοῦ ὀνόματος· ἦσαν τινες δι' ὧν δυσκόλως ἠδύνατο νὰ διέλθῃ ἀμάξα μόνον δὲ πεζοὶ καὶ φορτηγὰ ζῶα κατάρθουον νὰ διέρχωνται. Πλὴν τῶν ὁδῶν τούτων, κατασκευασθεισῶν πρὸς παλεμικοὺς σκοποὺς, τὸ μόνον μέσον συγκοινωνίας ἦσαν ἀπλαι ἀτραπὸι.

Νῦν δύο βραχεῖαι σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ κατεσκευάσθησαν, ἐν ὧν ὀλιγώτερον τῶν 100 μιλίων μήκους. Τινὲς τῶν ἀτραπῶν κατεσκευάσθησαν ἱκανῶς εὐρειαὶ δι' ἀμάξας, ἀλλ' ἐν συνόλῳ, δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν εἶναι πλείοτερον τῶν 1,000 μιλίων ἀμαζηταὶ ὁδοὶ. Ἐκ τε τῶν διαμερισμάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ εἰς αὐτό, πάντα τὰ προϊόντα καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐμπορίου μεταφέρονται ἐπὶ τῶν βάχων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἵππων. Ἡ μεταφορὰ αὕτη εἶναι βραδεία καὶ δαπανηρὰ καταστρεπτικὴ δὲ διὰ τε τὸν παραγωγὸν καὶ τὸν καταναλωτὴν. Ὡς φόρος ἐπιβαρύνει λίαν τὴν ἐργασίαν τοῦτο δὲ ἐρόσον κρείττονες ὁδοὶ κατασκευασθῶσιν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ἡ χρῆσις τῶν ἀνθρώπων ὡς φορτηγῶν εἶναι οὐ μόνον κοπιαστικὸν ἀλλὰ καὶ ἐξευτελιστικόν. Κωλύει τὴν παραγωγὴν, τὴν κατανάλωσιν καὶ τὸ ἐμπόριον.

Ἡ κατασκευὴ καλῶν ὁδῶν καὶ ἡ ἀπόκτησις εὐθνήης μεταγωγῆς πρέπει νὰ προηγηθῇ τοῦ οἰκισμοῦ καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἀκαλλιεργῆτων γαιῶν τῆς χώρας.

Διὰ θαλάσσης, ποταμοῦ καὶ διώρυγος τὰ μέσα τῆς μεταγωγῆς εἰσι καλὰ καὶ εὐθνήα. Γραμμαὶ ἀτμοπλοίων καὶ ἱστιοφόρων, ξένης κατασκευῆς, ἰδρύθησαν εἰς πάντας τοὺς κυριώτερος λιμένας τῆς χώρας. Μία μόνον ἐταιρία ἔχει ἀτμόπλοια συνόλου χωρητικότη-

τος 50,000 τόνων. Ἡ ἐπιφανὴς αὕτη ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Πρὸς ταύτη εἶναι πολλὰ μικρότεροι ἑταιρίαι ἐν Τοκίω, Ὁσάκᾳ καὶ Νγκασάκῃ, αἵτινες ἔχουσιν ἀτρόπιοι καὶ ἰσχυρὰ, ζένης κατασκευῆς, προτεγγίζοντα εἰς τοὺς μικρότερους λιμένας. Τινὰ δὲ τούτων εἰσὶν ἰαπωνικῆς κατασκευῆς, καίτοι δὲ οὐχὶ ἀρίστης, ὑπόσχονται ὅτι μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινος ἡ Ἰαπωνία ἔσται ἀνεξάρτητος τῶν ξένων χωρῶν ὡς πρὸς τὴν ναυπηγίαν. Πρὸς ταῦτα ὑπάρχει καὶ πλῆθος πλοιαρίων διενεργούντων τὴν ἀκτοπλοῖαν ἀντὶ εὐθηνότητος ναύλου.

Ἡ Ἰαπωνία ἔχουσα πληθυσμὸν 35,000,000 ἔχει 900,274 ἵππους καὶ 814,324 ἔτρα κτήνη. Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ὁ 38,000,000 πληθυσμὸς εἶχε τὸ 1870 10,000,000 ἵππους καὶ ἡμίονους, καὶ 26,000,000 κτήνη. Τοῦτο δεικνύει ὅποια βάρη ὁ ἐργάτης ἐνταῦθα ἔχει νὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς βράχεως του καὶ πόσαι δαπάναι ἐπιβαρύνουσι τὰ προϊόντα αὐτοῦ.

ΟΥΓΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟΡΕΙΣ

Ὡς γνωστὸν ἡ Ἀγγλία διαιρεῖται εἰς δύο μεγάλα πολιτικὰ κόμματα, τοὺς Οὐίγους καὶ τοὺς Τόρεϊς. Περὶ τῆς παραγωγῆς τῶν δύο τούτων λέξεων πολλὰ ἐγένοντο ἐρευναι, πιθανωτέρα δὲ νομίζεται ἡ ἐξῆς. Ἡ λέξις *Whig* φαίνεται ὅτι παράγεται ἐκ τοῦ *Whiggam*, ὅρου τὸν ὁποῖον οἱ ἀμαζηλάται τῆς Σκωτίας μετεχειρίζοντο διὰ νὰ παροτρύνωσι τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐκ τούτου καὶ οἱ ἀμαζηλάται ὠνομάζοντο *Whiggamoors* καὶ κατὰ συγκοπὴν *Whigs*. Ἐκτοτε τὸ ἀντίθετον εἰς τὴν αὐτὴν κόμμα ἐπωνομάσθη εἰς τὴν Σκωτίαν περιφρονητικῶς *Whig*, μετέβη δὲ μετ' ὀλίγον ἢ ὑβριστικῶς αὕτη λέξις ἀπὸ τῆς Σκωτίας εἰς Ἀγγλίαν καὶ διειρηθῆ αὐτόθι.

Ἡ δὲ ἐπιφανεστέρη λέξις *Tory* ἀπεδόθη τῷ 1681 εἰς τὸ κόμμα τῆς αὐτῆς καὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ ἱρλανδικοῦ *Togac*, (ὅ ἐστὶ, δός μοι τὰ χρήματά σου), ὅρου μεταχειριζομένου ὑπὸ τῶν ληστῶν τῆς ἱρλανδίας, τῶν ἐκ τούτου ἐπωνομαζομένων *Tories*. Ἀμφότεροι οἱ ὅροι οὗτοι ἀπώλεσαν τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν σημασίαν τοσοῦτον, ὥστε ἀμυρσθητεῖται ἤδη ἡ ἐτυμολογία αὐτῶν, σημαίνουσι δὲ τὴν σήμερον τὸ μὲν *Whig*, τὸ κόμμα τὸ ἐπιθυμοῦν τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, τὸ δὲ *Tory*, τὸ κόμμα τὸ ἐπιθυμοῦν τὸν περιορισμὸν αὐτῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἡ ἀρχαιοτάτη τυπωμένη Ἀγία Γραφή ἐπωλήθη ἐν Λονδίῳ ἀντὶ 790 λιρῶν στερλινῶν περιέχει μόνον τὴν Παλαιάν καὶ ἐτυπώθη ἐν Μπὲτς ὑπὸ τοῦ Γουτεμβεργίου τὸ 1452, εἶναι δὲ τὸ πρῶτον βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐτυπώθη διὰ κινητῶν χαρακτήρων.

* * * Ὁ Ἐν δαμίων τοῦ λόρδου Βήκονστριλδ κοστίζει πλεῖστον ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι ἢ ἀλλοῦ. Ἡ ἐκδο-

σις ἐν Λονδίῳ πωλεῖται πρὸς 31 σελ. καὶ 6 πέννας ἐνῶ ἡ γερμανικὴ μετάφρασις πωλεῖται πρὸς 18 σελ. ἡ τοῦ Γαυγιτίου ἐκδοσις πρὸς 3 σελ. καὶ 4 πέν. ἡ δὲ ἀμερικανικὴ ἐκδοσις πρὸς 2 σελ. Ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν Ἀμερικῇ μετὰ 55 ὥρας ἀπὸ τῆς ἀρίστως τοῦ βιβλίου ἐκ Λονδίνου.

* * * Τὰ νομίσματα ἐν κυκλοφορίᾳ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἀνέρχονται εἰς 1,230,000,000 τὰ ἀργυρᾶ ἀριθμοῦσι 300,000,000 τὸ πλεῖστον μέρος. Ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἀργυρᾶ νομίσματα. Χάλκινα δὲ ἐκόπησαν μέχρι 6,000 τόνων.

* * * Ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ ὑπάρχουσι περὶ τὰ 3,000,000 οἰκιῶν ἀποφερουσῶν ἐνοίκιον 24,000,000 λίρας στερλίνας, καὶ ἀνερχομένων εἰς τὴν ἀξίαν 240,000,000 λιρῶν. Ἐν δὲ τῇ ἱρλανδίᾳ 1,500,000 οἰκίαι ἀποφέρουσαι ἐνοίκιον 9,000,000 λιρῶν καὶ ἔχουσαι ἀξίαν 90,000,000 λίρας στερλίνας.

* * * Ἐκ τῶν δώρων τῶν Χριστουγέννων οἱ ἐν Παρισίοις πωλεῖται παιγνιδίων εἰσπράττουσιν ἐτησίως περὶ τὰς 160,000 λίρας στερλίνας.

* * * Οἱ κάτοικοι τοῦ Οὐρανίου κράτους οἱ Κινεζοὶ δὲν εὐρίσκουσι νῦν πολλὴν ἐργασίαν ἐν Καλιφορνίᾳ, ἀναγκάζονται ὅθεν ν' ἀπέρχονται σιφιδὸν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα. Ἀρτίως ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου ἐφ' ἑνὸς ἀτμοπλοίου 850 Κινεζοὶ ὁ πλοίαρχος δὲ ἠναγκάσθη νὰ ἔχη ἔτοιμα ἐντὸς τοῦ πλοίου καὶ διάφορα φέρετρα ὅπως ἀποθήκη τοὺς τυχόν ἀποδιώσαντας διότι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς βίβῃ εἰς τὴν θάλασσαν καθότι οἱ Κινεζοὶ κρέπαι νὰ ἐνταφιάζωνται εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα.

* * * Ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῶν Ἠν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπερέβη τὰ 51,000,000.

* * * Κατὰ τὸ ληξέν ἐτος κατεσκευάσθησαν ἐν Ἀμερικῇ 7,000 μίλια σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

* * * Περιέργως στατιστικῆ ἀπέδειξεν, ὅτι τὴν Γερμανίαν λυμάνεται στρατιὰ ἅλη ἐκ 200,000 ἐπαίτων, εἰπρατόντων κατ' ἔτος 20,000,000 φράγκα. Ἡ ἐπαίτεια εἶνα σχετικῶς ἐν ἐκ τῶν μᾶλλον προσοδοφόρων ἐπαγγελμάτων. Εἰς ἐπαίτης συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἔφερον εἰς τὸ βαλάντιόν του 20 φρ. προῖδν τριημέρου μόνον ἐπαίτειας.

* * * Ὁ ἐξαχθεὶς μέχρι τῆς 31 Δεβρίου π. ἔτους ἐξ ἔλων τῶν λιμένων τοῦ Κρίτους σταφιδοκαρπος, ἀνέρχεται ἐν ἔλῳ εἰς 170,741,269 σύκα δὲ ἐξήχθησαν στατήρες 92,932,000.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 3 ἀριθ. Γρίφου.

* Ἀριστον ἢ Δικαιοσύνη.

* Ἐλυσαν αὐτὸν οἱ κκ. Α. Χέλμης, Γ. Ν. Εὐριπίδης, Κ. Β. Τοπάλης, Σ. Δ. Κυριώτης, Γ. Ν. Βούλγαρης, Γ. Κ. Τζάθας, Μιχαὴλ Σαββόπουλος.

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. — Νεώτατον εἶδος Ἀμερικανικῆς ΒΑΦΗΣ ἐκρημίσθη κατ' εὐθείαν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Βουλῆς ἀριθ. 29 Τυπογραφεῖον τῆς «Ἀθηναίδος». Ἄνευ τῆς διὰ ψήκτρας προετριβῆς (χωρὶς βούρτσισμα) καὶ δι' ἀπλῆς ἐπαλείψεως μὲ σπόγγον ἐν ἐκάστῳ δοχείῳ περιεχόμενον, ΑΥΤΟΣΤΙΓΜΕΙ τὰ ὑποδήματα στιλβούνται.

Πεῖρα μακρὰ ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ΒΑΦΗ αὕτη ΔΙΑΤΗΡΕΙ τὸ δέμα καὶ ὅτι ἀν' ἀκόμη βραχῆ τὸ ὑπόδημα δὲν ΚΗΛΕΙΑΩΝΕΙ τὰς περισκελίδας.

Τιμὴ ἐκάστης φιάλης λιανικῶς λεπτὰ 80.